

Psalm 22: De reële angst van David dat zijn handen en voeten doorboord zouden worden

---

De vlucht van David voor Absalom is een van de schokkendste gebeurtenissen uit zijn leven. David had al vaak voor zijn leven moeten vrezen, maar daarbij steeds God aan zijn zijde gevonden. Nu had God hem verlaten. Dat was het ergste wat David ooit was overkomen. In Psalm 22 getuigt hij daarvan: “Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?”

In Psalm 59 vergelijkt David zijn vijanden met honden. Dat is ook het geval in ook Psalm 22:17-19:

*Want honden hebben mij omringd,
een bende boosdoeners heeft mij omsingeld,
die mijn handen en voeten doorboren¹.
Al mijn beenderen kan ik tellen;
zij kijken toe, zij zien met leedvermaak naar mij.
Zij verdelen mijn klederen onder elkander
en werpen het lot over mijn gewaad.*

David vertelt hier niet wat er op dat moment met hem gebeurt, maar wat er met hem zal gebeuren als de raad van Achitofel niet wordt verijdeld. “Ach HEER, vrijdel toch de plannen van Achitofel!” (2 Samuël 15:31).

Het doorboren van handen en voeten moet niet figuurlijk, maar letterlijk worden genomen. David ziet het in gedachten al voor zich dat zijn handen en voeten doorboord worden en dat hij naakt te kijk wordt gesteld. In 1 Samuël 31:10 lezen we over koning Saul: “Sauls wapenrusting kreeg een plaats in de tempel van Astarte en zijn lijk werd aan de stadsmuur van Bet San genageld.” Iets dergelijks stond David ook te wachten. Achitofel was op Davids dood uit (2 Samuël 17:2) en als ultieme vernedering en afschrikking zou David naakt aan de stadsmuur worden genageld.

Het ophangen aan de stadsmuur was geen uitzondering in die tijd. Amenhotep II (= farao Sisak²) onderdrukte aan het einde van de regering van koning Salomo een opstand in Syrië: “Amenhotep werd geconfronteerd met een belangrijke opstand in Syrië door de vazalstaat van Naharin in het jaar 3 van zijn regering, bijna onmiddellijk na de dood van zijn vader. Hij zond zijn leger naar de Levant om deze opstand te onderdrukken. Bij de verovering van Kadesj en het hiermee succesvol beëindigen van de opstand en van zijn eerste Syrische campagne werden de zeven belangrijkste prinses door Amenhotep II gevangengenomen en naar Egypte afgevoerd. Daar werden zij ritueel geëxecuteerd in de rijkstempel van Amon (feitelijk als offer aan de oppergod, die de overwinning mogelijk had gemaakt). Naar verluidt werden zes lichamen daarna opgehangen aan de muren van de stad Thebe. Het zevende lichaam werd aan de boeg van het staatsieschip van de koning gehangen en zo naar Koesj gevoerd alwaar het aan de stadsmuur van de provinciehoofdstad Napata werd gehangen als voorbeeld voor wat potentiële opstandelingen te wachten zou staan.” ([Wikipedia](#))

Gelukkig liep het voor David goed af. Er zit een ommekeer in Psalm 22:22: “U gaf mij antwoord.” Dit heeft betrekking op het antwoord dat Jonatan en Achimaäs aan David gaven: “Snel, steek onmiddellijk het water over, want Achitofel heeft aangeraden u te overrompelen.” (2 Samuël 17:22). David wist nu dat de raad van Achitofel verijdeld zou worden. Daarom eindigt Psalm 22 als een danklied.

Psalm 22 is een indrukwekkende [voorafbeelding](#) van Jezus' lijden aan het kruis op Golgotha. Door Zijn kruisdood loopt het goed af voor wie in Hem geloven. Pak deze uitgestoken hand!

Albert Welleweerd, 2019

---

¹ De Masoretische tekst heeft “als een leeuw” in plaats van “doorboren”. De lezing “doorboren” wordt niet alleen door de [Septuaginta](#) gesteund, maar ook door een in Nahal Hever gevonden Dode Zee rol (Shon Hopkin, [The Psalm 22:16 Controversy: New Evidence from the Dead Sea Scrolls](#)).

² Zie A. Welleweerd, [Wanneer werden de Amarna-brieven geschreven en wie was farao Sisak?](#).